

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

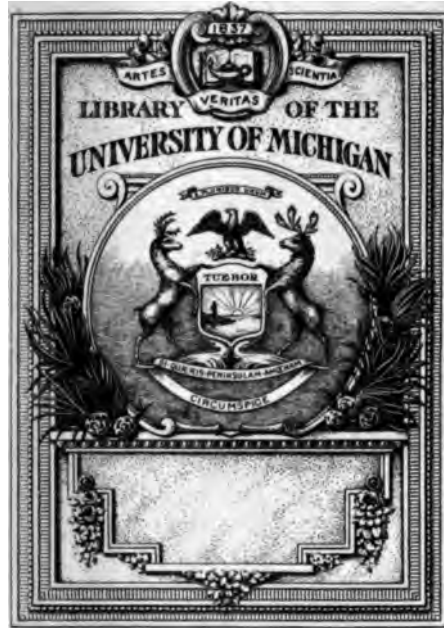
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B 1,009,654

•

Augustini Dacti libellus

**Augustini Dacti Scribe
super Tullianis elegancijs et verbis exoticis
in sua facundissima Rethorica
incipit perornate libellus**

**Printed by the Schoolmaster Printer
at St Albans about the year
1479**

**Cambridge
at the University Press
1905**

D... 1420-1418

14

16124

Librarian
Settleran
1-6-24
9375

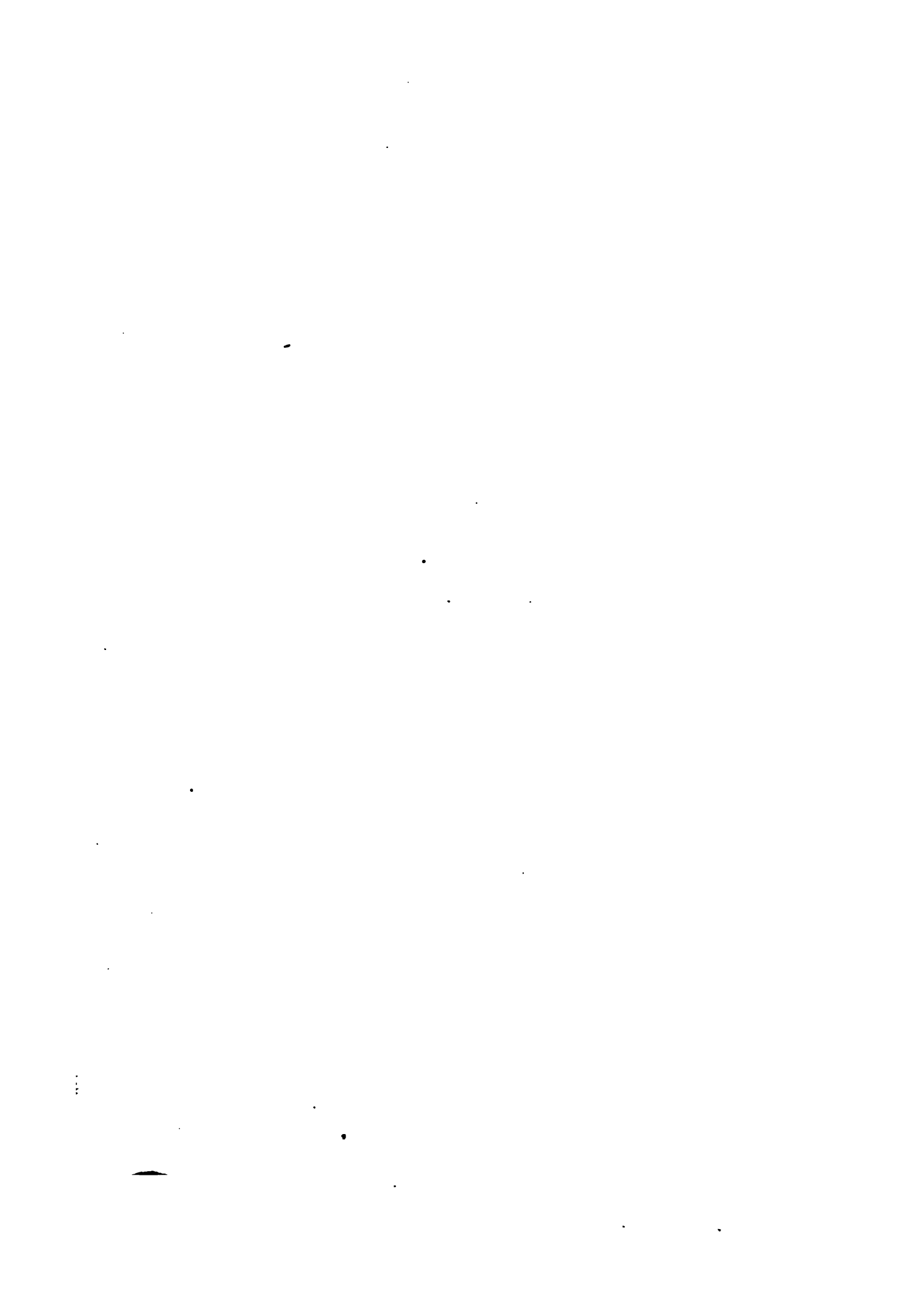
The tract here reprinted formed part of a remarkable volume which came to the Cambridge University Library in 1715 by the gift of King George the First, with the rest of the collection formed by John Moore, Bishop of Ely. The first of the eleven separate pieces contained in the volume was the *Vulgaria Terentii* printed at Antwerp by G. Leeu in 1486: another was the *Epistolae Karoli* printed at Paris by P. Levet in 1485: the last was the *Augustinus Datus*. No other copy of any of these three is known to exist.

F. JENKINSON

I certify that I have printed 250 copies only of this facsimile, that the impressions have been rubbed off the plates and the negatives destroyed

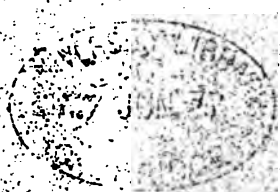
P. DUJARDIN

AUGUSTINI DACTI LIBELLUS

Augustini Quasi Scabe sup Tulliano eloquentis a verbis apod
cis in sua sanctissima Bibliotheca in apit pormae libellus:

Redim⁹ iamudu a plensq; roius eam⁹ bificaffis p⁹suasi:
am⁹ demu⁹ atem⁹ quepiam in dicendo nomulla adipisci: si Re
etiam atq; erudicaz facias defigia opama sibi quisq; imitandum
p⁹fectat. Neq; ai qui duas i Cicetinis lectione defatus fit: non
esse in dicendo a ornatus a copiosus potest. Nam a fortiora est
bn⁹ ap⁹fectus ipsi q; audi: itenu: a in aula fiant: necesse est. Ideo
tam⁹ igit⁹ m⁹thi Cicetoris volumina: quem eloquentas parente me
no appellatum: pauca annotatoe digna uita sunt: quib; si notem⁹
calyatum feruorem apperiat: ad eloquentem oratione p⁹ptim⁹ aet
tenet. S; tamen id in p⁹mis quisq; admonenda fit: quod rath⁹
diligatissim⁹ a infigite orator fabus Quimadams de oratione
parab; dicere cofuemo. Neq; enim leges sut oratoris quada⁹ h⁹
a inmutabili necessitate conficiat: nec rogationib; ut dem⁹ dia⁹ h⁹
ne p⁹hibicaz facta fut ista p⁹cepta. S; ut in factus: pietura: tu
necis: eodemq; in epomata q; roius eloquentis orone pluarim⁹ sep
decoris ac demustade fabrit demetis. Atq; quod dia solet: cauedi:
tenenduz illud est ante omnia: ne aut ulla dicendi: si fieri potest:
esse uideat. Hoc igitur lex p⁹ma fit ammutacois roneatate q;
qua audientum aures non diffalline iudicat. Hoc q; iacto fidat: co
p⁹pana demoepe scabam amica fuuiffima: que a si non sep: ut plu
rum⁹ tam⁹ h⁹ie m⁹comib; feruente a bi etat S; iam notis in fira
a h⁹afedat epodu. Plenamq; em qui oratoris actis flonib; ac fale
u⁹at: ut erunt: student verbis: uetbam contra tatum ralgatamq;
gramaticaz consuetudinem: quod in calor absolute orone loca co
fuerit: id illi p⁹ans capiant in imao: quod o⁹ a bi fiet manifesti⁹
epimpro. Haas plenam omnem confaz tab; parab;: quod suposi
am: ut eoz ipsoz uocabile notat: quod verbu: quod appofitum to
ant. Dicunt igit⁹ granada Sapio Africaz uelent Carthagine.
Quandam h⁹o eloqui h⁹uines conueto uoluntantur ordine: Car
thaginaz Sapio Africaz uelent. Illi q; h⁹o: Cicetis familiaris

utitur . P. lentulo . M. C. familiariter utitur . Quibus plura quae
 plus potest acriter oppositum primum i oratione: suppositum medium
 aduissimum novo locum uocabi genere . Sicut si quid pro grammaticorum
 more post oppositum situm est: id initio orationis poni solet: cuius rei
 exemplum subnecto . Sapiens emilianus uidet numeram ualens apulens
 affinis hispanie . Historie opulens affinis ualens numeram Sapiens
 emilianus ualens . Non ignoras esse multa genera epistolarum . Epis-
 tolarum genera multa esse non ignoras . Iulius quod dicit sanctissimas
 leges laedemonis . Laedemonis leges sanctissimas Iulius co-
 didit: Multorum consimili ratione . Appositum si plerumque primum
 ponitur: suppositum medio: super uerbum: ut Apollonius Solon Ba-
 labinus primum consistunt . Ceterum diuersis a ordinibus a locis lo-
 cante partes sunt per autum iudicio: quae quidem se lo usu comparatur .
 Jam vero de aduibus que sunt Relia adiectiuum uerborum dia potest passim
 tibi uis loca ponenda esse: tibi demum apte congrue uisa fuerint: mo-
 do in principio: modo in fine: modo inter cetera . Quia in re diligenda est
 notandum consilio . sed pro uerbum frequenter uenusta reddunt orationem
 ut . J. Maximus ante alios foras atque animose pugnabat . C. Iulius
 Sapiens familiariter uocabatur . Clemensissimus Cesar humaniter ig-
 noscebat . Nunc ad reliqua .

Prepositioes propterque inter substantia atque adiectiuum nomina in
 oratione: ut scilicet i agro: oratione in loco: maximas ad res: fac
 ob causam: uel de causis: atque huiusmodi propositum . Nec propositio-
 nes solum: sed alia proposita huiusmodi . Nunc sumemus exemplum . Ma-
 gnum in re . pu. diligencia: magna in patentes partes: incredibilis i
 ore aures obsequia: summa in hospites libere uolens . Atque eadem inter
 duos casus fulgentium puta notaturos duce aliquid quae ponitur .

Omnia tri. p. iura: constantis mentem animi: immania se-
 lectorum hominum flagitia . Et e conuerso eadem constituta ac transposi-
 ta oratio plurimum exponit: ut huius claritate uis: huius quatuor
 auctoritas loca . Unde eadem plerumque adiectiuum nomen praecedat substanti-
 uum . ut tua dignitas: tua res: diuini ingenii: epistola uolens .

Magni etiam refert quo loco quae dicitio sita sit. quod testatur Hor-
 atius in hys quentatis: quos in Aristotele librum excepit: ubi
 a Cicero et a Virgilio exempla ponit. Horatius autem ipse haec verba sunt
 Etiam quidem ad componendam orationem spectat: maximam differetiam
 a nomina predicatio sine ordine profertur. Multum enim inter
 in eo quod ait Cicero. Ad hanc te amenciam natura peperit: voluntas
 exortat: fortuna fecerit: Ita dixisse: ut dicitur est: antea: Ad hanc
 te amenciam peperit natura: exortat voluntas: fecerit fortuna. Sic
 enim minor est sententiae magnitudo: minusque in ea licet id quod si
 sic componatur emittit: a sese eam volentibus hominum caribus ani-
 mi, quae praesentat. Rursum autem dicit Virgilius: praesentat more:
 potuisset ferre metum: si ita dixisset: moris quoque imponere praesentat: sed
 esset debitor sonus: nec eo actu verius tam praesentat: et nunc: compo-
 situs diceretur: quod idem non est apud dialecticos. Ut Horatius.
 Nunc ad reliqua.

Negativa dicitio apte in calce orationis ponitur: ut praesentatorem te
 video neminem. Scriptione dicitur in bellias laudibus inurmes nemi-
 nem. Tua erga me leniuolentia: tuo in me animo gratum est nihil.
 Qui te ardenus amet: habes neminem.

Sed possessor ante possessionem. Optimum verum dicitur. Praesentis rei
 a rebus. Prudentissimi hominis consilium

Quod pro pulcherrimo quam si pro gerendis: que sic appellantur rebus
 rebus gerendis nominibus. Attatu est id Praesentis exemplum. Quem cau-
 sa amandi rebus: rebus amande rebus causa. Quae gerendi bel-
 la: gerendoque bellorum quae. Ad amplectendam rebus: magis
 quam ad amplectendam rebus: que una praesentis optima est et est
 apud Marciam Tulliam aliosque eloquentes rebus fuit semper offer-
 endo. Nunc autem multa opus faciam: que si diligenter adhibeas: haud
 parum laudis etiamque conducunt eloquio. Sed mihi in praesentis aiudu
 tendu rebus: et cum tua fuerint: antea dicens: consequens: a rebus medi-
 u rebus nonne si sit id quae sequens vel hinc vel tri amissum. Si non
 tum rebus: quae sequens semper quae: atque non laudis rebus: sed a

vocatissimorum hominum consuetudine abesse. Illas potest cum aliter
 tuo committit: si non quodam primum nomen. Quam tamen facile epistola
 declinat: a prope antonomastice quod plurimum. M. Cato primo insularum
 tum quodam. Sicutio sapientiae: que philosophia de: a sermo de re
 publica. Consilia ceterum hominum iure foeda: que amicitiae appellan-
 tur. Atque ita ex illis semper in quibus: que nos si deum a stellis
 nuncupatis. Solusque illud tantum est. Est locus in archa huius illi
 cum appellat. innumabunda in huiusmodi ad id genus inuenitur. Nec
 id quod maioris artis nunc est: quod quidem ignota littera: arbitrat. Sed
 et nos adhuc aliquid epistolae afferamus. Praeterea est apud Ciceronis:
 qui Cato maior dicitur. nam quod Cato maior de: non latere potest: cum
 multumque rebus nuncupatis quod fulendi est: qui sit auro. puerum nunc ex rebus
 bus pellendi sunt: que est a diciturum pro nunc a femina detestata.
 Plurimumque quod certatum non cum eo conat est quod sequitur. Illud quod
 inspectum est. nam cum tua existant: quorum conum certatum non sit;
 frequentissima est: duo in eisdem casus epistula committit. nam rot epistula
 pro causa dicitur aliquid si quod hanc sermone potest. In hoc est quod de rebus
 agitur per nunc est: certum a quod ornatus dicitur. In quo libro de re
 tunc agitur: perlatum est. Concordant namque eo casu quo tunc duo illa
 que maior quodammodo iuncta sunt. Quod ita epistolam hanc sermo
 in sit. Quas misisti litteras ad me iocunde fuerit. Sermonem quem
 audistis: non est meum. Quam existimatis Demosthenis orationem: Reschi-
 nis est. Atque huius sermonis certum iam potest apud ueteres
 usum. M. Cullius primo de officio. Quorum autem officiorum prope
 traduntur: ea quod primum ad sum bonorum. Virg. Mox in enide.
 Mitem quam statuo: non est. Terentium in andria. Post haec quae facit
 de integro comedias spectare cum exigende sint nobis primum. Item pro
 palo ut plurimum quae fecisset fabulas. Item quae credis esse has:
 non sunt haec nunc. Atque eiusmodi sermo plurimum epornat.

Id quod annotatur dignissimum est: ut cum posita habent
 augeat nomina: huius per propositum occidit. Cato in epistola ad
 Ciceronem. Cuiusque sit a prope: ac fuisse pro Idem de omni in p.

Perfecti Quamvis illi videri solent. Terrenis in cunctis Perpulchrum
 aut dona suad iuris similitudo Nam perpulchrum vel de gratia significant
 Et i oculo lapide pponit. Et supradictis melio loqr a q̄ adhibia p̄p̄m̄
 idq̄ sepe minus p̄p̄m̄ videri solz: ut longe amāssit n̄i. Melio
 oim̄ fortūmāssit: a ego ubi q̄m̄p̄m̄as grās Cōpātis rō ul melio
 ul loqr p̄p̄m̄ solz: ut iusticia melio p̄ cōtis rōiābz: a Socrates
 loqr alijs p̄p̄m̄ sapiētia. Illud n̄q̄p̄ om̄isend: cū. n. noia quepiā
 sunt perfecta a grecis tēris p̄p̄m̄ōis: a obloquos eas habēda que
 vāsi fuerit: Latini om̄es tēris p̄p̄m̄ōis casibus illorū quibusdam
 similitudo fugit alia: declinationum noia: a gen̄ feruat: qualia
 p̄p̄m̄ōis: entimemati: elephanti: elephanti: a lampada quis
 sunt: que a p̄p̄m̄ōis tēris p̄p̄m̄ōis p̄p̄m̄ōis poima: entimema: al
 p̄p̄m̄ōis: elephas: lampos. Hanc cū obseruantiā diligēt commenda
 manere.

Cū aut volūm̄ ostendere aliqd nobis iocundū: h̄ref
 am̄: vāle esse: cū dānis cum rōlo rōm̄ur sum es est: substantiōz
 h̄e illa obiectia sūt. nam ne ab op̄p̄m̄ōis discēdam: q̄d aliud signifi
 cat: h̄e res michi iocūditati est: q̄ h̄e res michi iocūda.

Idemq̄ ip̄sum. Eue michi littere fuerunt gaudio: quod est ad gr̄udi
 um̄: vel gaudium michi attulerunt. Reges dignitā sūt rei publice
 Proclara rōbis edificia aībz decora sunt: id ē decore p̄p̄m̄ōis aībz.
 Uicia decore sunt hominibz: id ē decore p̄p̄m̄ōis h̄ibz: deq̄ cōtis
 consensu vāone.

Uerban affiao pulam̄ est: a late p̄p̄m̄ōis: nam affiao ē voluptas
 ē idem ē quod ubi affeo voluptatem. affiao ē honore: idē est quod
 faao ubi honorem: a honore ē. affiao ē laudibz: id est ē laudo. affi
 ao ē p̄p̄m̄ōis: id est ē utupero. affiao ē commodis: id est ubi com
 moda faao. affiao cadueta sepulchra: id est cadueta sepelio. affiao
 inimicos iniuria: idem est quod faao iniuriam inimias. Atq̄
 similit̄ affiao dolere: idem est quod dolo. affiao gaudio: idem
 est quod gaudeo. affiao decaudia: idem est quod decaudo.
 Adūffioq̄ est huius h̄e rōm̄ōis. Nec tamen latet maāffio
 significare dispois h̄e q̄ d̄m̄ illud. Uia magis top affiat.

Jam vero explicandum est: qua ratione quamquam personam: aut lau-
 dem: aut vituperium oportet: quod ad decorem sermonis pertinet.
 Nam id casum posse fieri comperimus ex monumentis literarum.
 Hic ergo Helenus ostendit Marcum Ciceronem habere magnam victu-
 tem cum verbo sum es est: ita commodissime fiet. M. Cato ut est
 magnus orator M. Cato ut est magna virtute M. Cato ut est magnus
 victus. P. philosophus fuit personae ingenio: vel personae ingenij:
 vel personae ingenio. Mulier est clara moribus: clarum morum: cla-
 ras moribus. Viri egregie laude: egregie laudis: et egregia laude
 Hic illud potius magis potius est: postremum vero splendidi ac pro-
 ceptum. Aristoteles sciendi copia: philosophus exquisita doctrina: et
 doctissimo ingenio. quod quidem est discretissimus Priscianus inquit
 significat Aristotelem habere sciendi copiam: et qui habet exquisitam
 doctrinam: ceteraque consimili ratione. quod quidem Lu. Valerius sententia
 videtur in noctibus atticis. Est enim verba defectio quedam: sed ea tu-
 ta: resumptaque ab eloquentissimis viris: et clarissimis oratoribus: qui
 a nobis quoque notandum est. Ut qui principum tu accusatum casu se-
 pe: cum ablativo locum tenent infinitum Verbi. Hinc illud Sa-
 lustianum. Nam a postquam incipias consulere: et tibi consulere ma-
 ture facti opus est. Et tertiana Misus El percurram alloquens ami-
 cam Paphiam. Tibi est inuentum inquit tibi curabo: et mecum ad-
 ductum. Jam iam inquit inuentum curabo: et adductum tuam Pa-
 phiam. Omnia namque illa consulere facio inuentum adductum: cum
 saltem facere inuenire adducere designant.

Verum frequenter orationibus hinc oratores ad locutionem casum
 referunt: accusativum potius. Et quoniam de nomine: quod est
 opus adhibemus mentionem intelligendum est. Opus est mi-
 hi hac re significat me egere hac re: sed id ratione casibus iungi so-
 let. Nam etiam opus est mihi tua opera nominatum ca-
 sus: et tunc opus: et tuam operam: et tua opera dicimus. sed
 hoc postremum ornatus est et totum orationum: ceteris rationibus
 potius potius hinc quoque referunt.

Not autem quaedam praecipuas: ut cognoscimus a videndis & sic
 patet: inferius utitur: quaedam vero ut cognoscend solam. ut apud
 est mihi hanc rem numquam oculo dicat. Quid illud: homo pul
 cherrimus est: ut cum duo nomina: alteram adiectivum: substantivum al
 teram eodem casus eorum perfecti delectat: ut sepe crederemus quodam
 etiam adiectivum nomine vocat: que est neutra in omni substantiva & affecta
 nus: & substantivum id primum genitivum casu locum: & qd ut huiusmodi
 est eadem ac diserte vixit: ita qd ut exemplo manifestum. Nam
 cum multam virtutem dicitur sum: si multam virtutem loco ad omne
 positum: multo pulcherrime venisset. Multum enim pecuniam significat
 multam pecuniam. plurimum omnium: plurimas virtutes. Quid animi
 quis animi: quid tri: que: tres: qd cause: que causa: aliaq; ut pml
 ita: si adductum est na si genitivum ille casus facit singulariter: tota
 item omnem singulariter exponere debemus: si pluribus plurimam
 Namque exemplum causa multam pecuniam: multam pecuniam significat
 singulariter numero. Ut contra multum pecuniam significat multas pe
 cunias Similiter est alioque ratio: ut multam virtutem singulariter
 plurimum virtutum autem pluralem qd habet significationem. Et adhibet
 quoque nomina in eadem continent: perfectam vero duo hec: ut &
 facta. Nam parum sapientiae est parva sapientia: facta virtutum: suffi
 cientes virtutes. & nihil qd sine nomine sine adiectivum sit: in eadem
 sepe observationem cadit. Hoc qd factum.

Quonia autem singula hec sepe investigant: id quoque dignum cog
 nitione est: ut cum duo nomen substantivum nomina: quoque utaq; id
 epithetum adiectivum sit: ut adiectivum ipsum per se collocandum cum sequi
 ab substantivum: ut tu geminatum: ut duplicatum & primum.
 exemplum est affectum Ciceronis Verba. Africanus singularis & circa
 in patet: qd e Africanus singularis vir et singularis imperator.
 Propter magnam & doctam auctoritatem & ratio: qd e apud aucto
 ritatem magna ratio: & apud auctoritatem doctorem. Præclarus & mi
 les & a vis. Illustis tu cum tu philosophus. Optatus tu prae dese
 for: tu gubernator. Justus & rex & iustus: Illiusq; ut modo se habent.

Et a sepe nuntio contra eodem ordine unum substantivo preposito duo ad eandem aut plura referunt. epēpla sunt: que nunc cōstituant. Ut tu boni: ut a tempore. Impator a callidus a fortis. Iudex a itegri a solers. Omnia citatis tū mltā: tū p̄clara. Alia tū r̄e q̄icta

Unus a duo substantiva ita se habent: ut alterū rōi suā rōiā conferret ac tūc: alterum q̄i quēdam opānt adiectivi nōis locū a eius fugatur officio. Quale est virgilenū illud in p̄mo eneidos. Molemque a montes insup̄ alcos posuit. ac si dicat molestos montes posuit. Quod ē nō ab honestate naturāq̄ discendum: p̄inde ac si dixerit a naturā h̄ honestate discendum. Sat hęc sunt tibi nota. Et ne q̄i historiam tēpore dicentē feram notam: ita quoq̄ p̄tē fecerim: ut sese m̄d̄i forte quadam opānterant.

Ceterum nō ignora: ut ipse arbitror: extrema supina pl̄tūq̄ oratione ac p̄sumisse significare gerundia accusativi casus adiectione p̄posita. ut res diffidēs creditū. i. ad credendū. mirabilis insu: ad videndū. Joanda auditū: ad audiendū. suavis gustū: ad gustandū. p̄ml̄taq̄ confirmū ac p̄a modo sese habent. Nec id te amice latet: ut cum fuerit suplativū quodpiā dures asperusq̄: a suplativē significandū sit: ut p̄ suplativū p̄ficiū efficiam: a ei suplativū (plū exponam) adūsum. Nā maxime memorabile facinus: ē m̄morabilissimum facin̄d̄. maxime tantū genus h̄m̄nū: ē tantū in gr̄d̄ h̄m̄. Et a admodū a i p̄m̄is p̄ficiis adiūta ut firme eādē iant.

Id autem notā sileno p̄teritam: ut siquē q̄ notātem h̄t̄at: Et h̄m̄ mediocrit̄ laudare: dicam epēpla causa: Penacles a tūc p̄stans p̄ncipis erat assema. Et q̄ m̄ta p̄clara gessit: Et m̄f̄toeles rebz ḡffis floruit. Si h̄m̄ vehementer ac pl̄viam laudare: adiciā gloriā suā laudem: a causam l̄udacis casu genit̄o cor sit tuam. Penacles: ut n̄dem ep̄plis agā: virtutis gloria p̄stas assema claruit. Themistocles gestaz rerū laude emant. Sicq̄. M. Antonij p̄stalat eloquēcia: mediocriter laudatur: ac fere quilibet. I. Cassius eloquēcia gl̄c̄ excelluit: vehementissime laudatur. Et tū p̄ sui ingenij bonitate cetera deducit.

Hic habet viginti annos: quod rostrum consuetudine dicitur quia
pedagogica opinio: alij quoque rationibus dicitur. Hic viginti annorum
annu agit: degit viginti annorum annu: est viginti annos natus. Sed
hoc postquam magis vator congruit.

Cicero laborat in eloquentia: Cicero operam in eloquentia confert:
Cicero dat eloquentiam operam: Cicero tempus in eloquentia contemnit:
Cicero etatem in eloquentia consumit: In studium incumbit eloquen-
tia. et alias deducit pro tuo iudicio.

Habeo hanc rem in memoria non minus rostrum dicitur: sed habeo
sive teneo hanc rem memoria: teneo hanc rem memoria: hunc rei
memoriam habeo.

Oblitiscor rostrum vel amissum aliter rei: rostrum
me caput oblitiscor: amissum me caput oblitiscor. Et idem rostrum cum ceteris
nominibus iunctum diversa significat quod simili ordine: ut caput meum se
ceteris amittit: et caput meum hominum odium.

Virgilius tuus incedit: a virtutem habent. Perpulchre dicitur teneo
sive continuo: vel Virgilius tuum se continet: teneo sese in rostrum.

Si quis velit ostendere aliquam rem aliam arcecolere: et aliam
illam rostrum: tenetis dicitur: vel per accusatum proposita proter: vel
cum ablativo proposita pro. vel. C. Cesar ultra alios pollebat rebus
bellis: pulcherrime dicitur. C. Cesar proter ceteros rebus bellis
pollebat: vel per ceteros pollebat.

Relius habet faciles mores: vel facilem naturam. Sed ceteris
dicitur: Relius est leui ingenio natus: facili natus ingenio: vel fa-
cillimis moribus. Scipio natus est casti ingenio a de rebus quod sit.

Malis et polleo verba splendida sunt: a latissime proter: a abla-
tivo casu continguntur hoc modo. Aurelius Augustinus plurimum
ingenio natus: Nihil ceteris vobis plurimum natus. Hippocri-
tes ingenij bonitate. Memoriam memoria. M. Cato in civitate
propter auctoritate pollebat. Et Glauco a. Floreo eodem sunt rostrum
se habent Ego apud diuum Cefarem multu huc possim sive rostrum
Quacius ac splendidius de: Apud diuum Cefarem plurimum mea

ualet auctoritas. Horrencia plurimum potest in senatu. Quidam
 Malu Horrencia in senatu auctoritas ualet. que potissimum eam
 significant opinionis: que est apud hoies de alia nra prestantia: que
 uulgo ac tanta consuetudine reputaco munant. Ceteru id pbellam
 est: Est michi apud te fides: id e tu adhibes michi fidem: qd acuta
 ad aduocandi e. nam placumq; solet. Sum te est datu iunctu signi
 ficare habere. a quodammodo possidete: ut est michi pecunia: est Cetera
 magna potestas. illud significat me pecunia habere: hoc uero Cetera
 rem magnam potestate: cuius conuentione crederi apud pscos a disce
 tos iros obseruatio e. Ego pcedo hunc rem potius q; huius
 rei de. ac idem dicitur. Quid rei subijt michi recordatio. Hec res
 michi in mente uenit: s; magis ape in modum uenit. Et michi occi
 dit. Et michi succurrit: quod postremu min; cosiderate de.

Presto a antecello que uenisse psonare uerba aliquando datu:
 aliquando accusatio pulcherrime iunguntur cum accessione ablatiuorum
 eius rei: cui est pstantia: ut prest ahi acumine ingenij

Hispanico frequenter uerba: que appellantur: pntatioe Re
 bo: a qbz originē traxerunt: significacionem retinent: pferam si illa
 pma appenda fuerint. ut conuicio p conuicio. mansio p maneo. ipito
 p inipo. amplexor p amplector. a alia item pene innumabilia: si
 quanto uerbi appentate ulla contingat: quod eruditoru iudicio delectari
 nit. De uerbis adiectu ppositio p sepe contrariam mutat signi
 ficacionem: ut pcor a deprecor contraria sit: hator a dehorator. nonnuq;
 dis effiat idem: ut suadeo a dissuadeo: q; in istem uerbis nonnuq;
 augret ppositio q; uim commutat.

Ep a p compositis uisibent apli fiant: ut eporo: qd ab epō
 et oro deductum e: significat impetuo. Etenim in andia. Quidā
 ut dat oro: nupq; id eporo: Sicq; suadeo significat orōnis officium:
 quod est ludico. Et p suadeo ludicose significat: qd est orōnis fi
 nis: id est impetuo atq; opāneo. unde a crebro non solum suadeo: s;
 etiam p suadeo. faao a p fiaa explorata sunt.

Plurimum etiam orōnem ac feruore eporoat aduocatio mō q;

adversitas in diuerso coniungatur: quod robis. **M.** Cetero feruuit
aliqui dicitur. Sed huius exemplum sit: quod es antea diligebam: nunc
diligebam tunc carmen ob singulari uoluntate tua resisteret admittit.
nam tua sunt: qui quod sibi inuicem odium coniungunt: quod prae
ac lenius est diligo: postquam admittit: quod resisteret ac preapiam
est: et eorum modum obsequio: quod est uoluntate et uolo: ex quo obsequiana
concordia significat. Sed istud aliud exemplum. quod michi sit cum ami
ca iocunde dicitur: tua tamen iocundissime fuerit. Sed et quia caro
Locamus. ut quia michi ante hoc carum erat: sed nunc profecto es
causis.

Ad hoc illa duo rationes primum reddunt sibi in uicem
respondentia: quia aliter est non solum: sua non modo: seu non tantum. aliter
est sed eadem: uel uoluntate eadem: uel loco eadem posita est: et ab aliis in
teritiae: quod exempla subiecta. Haec michi res non solum gratia est:
sed et iocunda. **M.** Antonius non modo erat Cicero inimicus: uoluntate
eandem hostis patriae. Cato non tantum ingenio ualebat: sed uoluntate et
florebat plurimum. Alexander non solum reliqui uoluntate subegit: uoluntate
et ipsum et romanum imperium cogitabat attingere.

Et tam et quod sibi respondent: ut tam cara michi patria est: quod tibi
iocunda uoluntate. Sed facile tu haec intelliges. Pro eo autem quod uoluntate
expresse et suauiter primum addere uel te uel metulla dicas aduocatio
ne: Cicero potest id efficiat hoc primum ipse ipsa imperium: et illo uoluntate ad
uocatione locum optinet. et Ego ipse: magis quod egomet: autem illo ipse:
nos ipse uoluntate: illi ipse: et nunquam fecit dicendum sit.

Tu michi familiaris es: ego te familiariter uoluntate. Tu michi amicus
es: ego te amice uoluntate. Tu michi mater es: ego te matrem uoluntate. Ego
te cum frequenter uoluntate: frequenter michi te cum est consuetudo: qui sepe quia
eandem significat. Dabo te cum magna amicitia: magna te cum
michi est amicitia. Et item alia plurima. et sunt michi cum omnibus ma
tris uoluntate inimicas. nam uoluntate diuina inimicitias in plurali nu
mero quod in singulari. Sed neutra uoluntate uoluntate in comparatione uoluntate
cum feminina: cum masculinam reddit. Ut nihil est hoc homine me
lus: fecit est idem nullum est homo hoc homine melior.

seu mittere illas. Nec te fugiat qd p epistola dicim litteras
plurales nuntio. nec obstat poeta: q fuerit. a p tota epistola dicim
unus lras. na id nomen cum hijs que plurale solum inflectuntur:
plurale q retinet nuntiu. ut uno nuptie: uno digne: una memia. Sz
ut ad ppositam redam: p duabz epistolis dicim binos lras: no au
te duos. p tribz eplis ternos lras: non tres. p quatuor eplis quater
nos lras. a que demaps sunt confusio rationis.

Infirmia oio pro guncta p puleta e: ut solo te ad me scri
bere. Cupio te Athenas profica. Et illud Terentianu. Quid facit te
i hac re teli: significat ei qd ueli q tu i hac re facias. Uelam autem
oio unanimis esse: Uelam q unanimis sint a concordis. Sz hoc a
bi fit conarius: tibi nullu sit ambigui sermone distamen neq em
oim reatu sit si quis dicat Uolo te me amare: qnis plerumq id sup
positiois locum habeat: q infirmam uerbum imediate pcessent. Ut
puto Pyrrhuni romanos uicere posse: id est credo q romanu possunt
Pyrrhuni uicere. Sz id p uerbz causat oratio: a qd modo pceptu
est de conunctiua atq infirma oratione: pceptus in absolute ver
bis: Uel tibi aliter casu fuerit adiecta ppositio secundum sit.

Ep ut E ppositioes pro U Uel ab sepe oratioe ponuntur
ut audiui ep nationibz nostris pro a maioribz nostris. Neq e tuo
patre: Uel etiam de tuo patre. Quare ep te. i. a te: quod est co
sulo te a interrogo: qd adute: a cosui te de.

Pro oratioe ponitur loco In et Secundum ppositioem. ut
pro uolens id est in uolens: pro tribunali id est in tribunali. a ubi
pro uicibus tuis id est secundum uices tuas. pro tui ingenij bonis
tate. a pro uicibus: a similia.

Sub composita: aut clam: aut diminita significat. ut submo
nit me patrem: clam atq occulte. Subtra feci tibi: quod e pululu
trafecor. Moxmgete te pnatam uerbum complacere sig
nificat: atq obsequi: inde mouget te tum. sed. mortuus uosa
moxsum a motus quod difficile significat: aut a mota to: quod est
infirmitas: plurimum differt.

Consequor p. eppmno pulcherrime est: non possum igitur esse
his consequi. i. nobis eppmno. litteras consequi. i. p. litteras eppmno
esse. Meo ac Tineo: rōla aliquando mltas casibz coniungit.
et mecum Cicero. a Publio Clodio sibi optentū peractum: ameo
michi abs te mortē. Nonum; ponitur absolute dat° sibi unco:
tū mecum Pamphilo: Pamphili uox ameo. S; hic est potius pos
tūis rōfus.

Exato p. fio a effraze omniū rōfātūq; ē: ut Cicero exatit elo
quāssimū. Aristoteles uatit summu' philosophus. Cesar hō in
clāus rōpator. a de alijs q; filiat. Hoc semp futuram hē
significacōem: a ē idē qd futurum esse. M. Cicero de oratore. iij.
loquē de Hortensio: quem qdem ego confido oibz istis laudibz: qe
tu oracōis qplepus es: exollendū forte: a Crassus forte dicit: in
quit. ego hō esse iam iudico.

Quid inē dimidiū a dimidiatū interfit: noscē pūle est.

Cur. n. dimidiatū sit qd in ptes duas diuisū: nisi aliqd diuisū hē
dimidiatū dici non pōt. dimidiū hō appellat: non qd ipsum diuisū
sit: s; qd eo dimidiato ptes alicui ē. Non qd recte quis dixerit
p. sententia. M. Marcius: ut ait. A. Sallustius in notibz atticis:
dimidiū librum legi: dimidiā fabulam audiri: s; dimidiatū libru
a dimidiatā fabulam recte quis dixerit: a dimidiatū qdem: eodem
p. gē: dignū appellat: s; alicuius ptem dimidiū: quod ē
accutē diligētēq; inspiciendum. p. amū autem conuāt
nobis intelligē: que sūt nōm; differēcie: ac rōbz discamīa. Nam
ea q; res: māt in modū exponit: ut si quis nōit qd differat p. s;
a intem inē sese rōla: pulcherrime dicit. M. Cato pūdas nego
cīs non intem solū: s; p. sūt. qam illud significat comitē alicuius
rei: hoc hō ducem.

Ego non solū confiteor: quod est p. rōm; sed etiam profiteor
quod quidem est sponte. Et apud Marcum Tullium p. sēp.

Et tibi gratulor: michi gaudeo. nam gaudeō nobis: gratū
lanx alij. Et ego gratiam quod quidem est hōm;

53

611

Refecto gratiam: quod est te a se facie. **H**abes gratiam: quod est in
a se. **D**oblo gratia: tibi aliqua obligatio vis certatur: a oblat. **I**ta
epitaphium est non ignorare nomina differencas: ut ulenat a cunctis
nostre reddatur oratio. **H**ec res michi conducit: e item quod
michi hec res utilis est. a qd ceteri plerumq; dicunt: dono tibi hanc
rem: pulcherrime de. **D**ono te huc te. et **M**iles naualis cetera dona-
tus e **S**abinos romani civitates donarunt quod e aures fecerunt: qd
item dicunt. **S**abinos romani in civitatem auerperunt. **I**nter idem
vero **I**do ppositio que nomini a ea sui pponitur: pulchro demissiveq;
hectam possent in quibusdam. **H**ecis: quale est si quis dicit. **E**o
ad te: a dicit potius adeo te. a loquitur ad te: potius te alloquitur. **C**e-
dit eo humanis rebus: excedit humanis rebus **C**edit de vita. **D**ecedit
vita. a in alijs quibusdam confirmis pacto.

Minus adubium quam vis sepe parum significat: nonnumquam e;
positio inimitu contante significacis comparationum demonstrat: ut
Terminus: **P**hedra: nemo fuit minus ineptus pro prudentia: a sic
Nemo te minus formosus .i. deformior. a ita de reliquis.

Quotiens aut multos dies: aut annos dicimus p accusatum
casum augi: intelligimus temporis augmentum: a forte contum-
am. **S**ed p ablativum significatur annos aliquot sine diuturni inter-
iectio intermissioq;. **Q**uare ut ait **N**omius **M**acellus: optan-
tes rectius accusatio nos debent: si quod ad salutem societatem attin-
eat. **I**nterest igitur: si quis ita dixerit **D**ecem annos in te mili-
tam **R**efatus sum: an ita **D**ecem annis rebus bellis operam dedi.

Cordi homo eam flebiliter: cordi hominis: cordi hominum: et
Pascianus inquit significat iocundus: di: do: fiat a fangi.
Sed factus mea sententia **M**acellus opinatus e. dicit enim cordi
est: animo fedit. **N**am hec res est michi cordi id est placet. **T**e-
rentius in andrea. tibi hec nuptie sunt cordi. **M**. **C**icero de pfecto
oratore. **F**lumen alijs **R**etorum **S**olubilibusq; cordi e. et **I**uand
probe delectat: tum inquit: **E**t quod tibi magnoq; cordi est: mi-
chi debentur displicet.

Contemper quod quasi est candidus: ornate post se respicit dicitur:
quod ferre est quod dicitur: et illud Terentij in Heautontimoroumenis. Contemper
et dicitur meum solo: dum quod et dignum est facies. Ego et candidus
magna voluptate afficitur: dum apud te vivo.

Tu michi carus es: Ego te amo. Tu michi iocundus es:
Ego te delector. Sed oblecto et delecto non similitur conferuntur. nam
dicimus delectat me hec res: sed oblecto me hec res: et delectat Socrates
meum integritate. Pythagoras sepe iocundus et doctus oblectat. et ego me
oblecto tuum. Fero hanc rem iocundus seu iocundus animo. plenus
bonis dicitur: Ego hanc rem facile iocundus. Moresse fero: et me
delecto: et equo animo contentus significat admodum gratum: acerbis: equis:
molles: in quo animo.

Hec michi iocunda res est: michi hec res placet. et iocundus
molestus est: displicet.

Affecto communiis dicitur: et quo multis locis non possunt
et facunda fortuna affecto michi voluptatem id est me delectat. Ad
usque fortuna affecto michi dolorem: id est dolet michi. nam dicimus hec
res michi dolet: et doleo hanc rem. Sed et deo unde digressus sum.
Affecto hanc affecto michi admittit eum: .i. efficiat et admittit. Affecto
sustinetur: id est testatur. et ita displicet est atque contra hanc rem ob
facundus. Perinde ornatus postulat post se. De hoc dicitur: et
atque habet sunt eadem nam: quod a tempore: et Camillus proinde atque omni
sapiens: et Socrates proinde ac foret amicus. et de hac re factus hec res
se habet. Cetero non solum abfoluitur: sed nomenque permissis ea
sunt hanc accusatam abfoluitur pro facis: et vero factus ac cu: et hic est il
lus. et Gallij in natus animo. De Pythagora: deus est confortat: quod
quisque familia pecuniaque habet: in medium datur: et coelatur factus in
sepabilis. sed eodem Cicero proo aliquando est eo modo refus.

Mille hominum numero singula et significat mille homi
nos: et mille hominum interit: id est mille homines interierunt.
mille militum vulnecatum est: id est mille vulnera sunt milites:
idque ornatum atque confortatum est.

+

Præmissa etiam significat ordinem: quod nomen conseruatur
Secundus a Teus: a demore alia eiusdem ordinis noia: tamen
manifestans significat prænam: ut hic est nō diuinitas, totus om
nium primus: sepe significat ordinem. Et id. postremum in eo est
causam huius.

Interdictum ubi hæc res: a non hanc rem: ut interdictum ubi aqua a
igni. Plurimum secundum in episcopis. Sacrat ege uis: quibus aqua a
igni interdictum est. nunc deo ad reliqua.

Neque. n. non in uicibus omnium: quod que noia ad numerum spec
tant: in eorum pluribus geminis functionibus efficiunt: idcirco uolunt
est: cum ad exponendam rationem præter. ut mille numerum totus quod
inimorum: mille denarii: mille aurei: ut multa argentum: a ita de re
liquis: a id in geminis nominibus secundum declinationis frequenter efficiunt: sed
præter sententia a solutam omnem in nominibus solum numeros a mensura
significandis. Atque numerorum nominibus etiam pluribus sexcentis quatuordecim.
et alia centena numerorum: si quando post uiginti duo numeri cum
memorandi sunt: eorum minor potest: maior sequatur: ut Hic est re
num a uiginti annos natus. duo a uiginti annos uiginti. Tres
a quadraginta dies nauigium. Quatuor a quadraginta annorum quatuor
eodem. Sed etiam centena a octo uiginti annorum tantum de uiginti
sententia moris. quod est sicut Quod uiginti nominibus didicit: a duode
ciginta: a ita duode uiginti annorum dies: a duode uiginti annorum manifestum
est. Sed non id quidem in frequenter et octo res.

Quid Indies: nomen pulcherrimum sermo est: ut significat per
gulos dies: a Indies: sed cum quam incertum: ut tua Indies coacti re
tus: Indies hinc sapient: Indies hinc Indies angelus infantia

In debis tam rationem quam rationem significandis: confidetur
debent ratione. Totum inflexione atque epicus: a modo hinc: in illis
totum rationem Indies: ut fuit per fuit: amantur et amantur: uideat
per uideat: uideat per uideat: nomen per nomen: a de alio quod
eodem modo. Sed nequid fuit contra grammaticas in his præpationes
de uis prouidendum est.

Quoniam pariter quo modo uel interpretetur uel operetur: item
et istum et: a quodammodo interroget: satis exploratum est. si ea nos
pulcherrime uideamus: cum dicimus. Non possum quam gestam quin ad
mirer: significat enim ferre. Non possum me contere: nec non gesti
am. Non possum me contere: nec non dolere. Non possum me con
tere: nec non admirer. et ita de ceteris consimilibus.

Quod illud: nonne peritum est resu: locus est hinc rei. Malum
locus est gaudium. Plurimum locus est tranquillitas. Etenim: etenim
Dum nihil locus est segnitie. significant omnia hec uel oportere nos
letari: uel tranquillari esse: uel voluptate affici: uel non negligen
tes esse ac segnos: et sic de alijs huiusmodi.

Nonnumquam etiam duo nomina sine proposito addita: sicut non: unum ad
hunc non referunt: ut Magnopere: pro realde: uel maximopere: uel Maxi
ma opera pro plurima: Mirum in modum: pro mirabiliter: et ita mirandum
in modum. Sed ablatiui casus sine cum committitur proposito:
sine sine eo: unum habent adiectiui: nec in primis. significat enim pre
paratum: et id gratia dicunt. Atque adiectum ipsum si ita appellandi
est: prout nominibus iungitur: in primis sapiens: in primis eruditus
Sed ne a proposito digrediar: pauca interdu pro pauca: multis pro
multum notant. Ubi hoc alio loco optandum.

Ille etiam optandus modus est: nec si quis dicitur sit quempiam
habere aliquam honorem: seu magistratum: sine in primis ex nomine ho
noris eiusmodi: et gratia uel dicto: pulcherrime consistunt omnem hoc
pauca. Hic est come consul: Rome consulem gent: Pretorem gent
et alia huiusmodi. Ad hunc si uires resu autem administratio per
net. Pulcherrime sermone tuo: nec gemendige accusatus propro
sua inter significat tempus imperfectum indicatum uel subiectum mo
di: uel alius: et dum pariter: nec interambulandum hostes offendi:
hoc est dum ambulantem. Interrogandum in dictis: id est dum legere
Et sic pro notata personarum ita exponendum est: nec in explorat
um. Tunc Seruius in buccas Uirgilij. Interrogandi: dum
agis: Interrogandi hoc sum locutus: id est dum conatum.

Et si quae multa refertur velle: p. priore ponat primum vel primo lo-
 co utrumque ei est in usu. p. secundo: deinde vel secundo loco. p. ter-
 tium vel postea vel tunc loco. p. quarto: quod primum accidit: ad hoc vel
 postea vel quarto loco. in calce: postremum vel postremo a demum.
 Et q. huiusmodi exemplum. Tunc sit: qui magis magna voluptate
 affertur. Primum ei q. optimum amicum nactus sum. Deinde autem q. sin-
 gularum tua ergo me testificatus seps benivolentia. Postremo vero
 q. te incolamus et intellexi. Quae in re id q. adiudicant: q. tres in e-
 mindi et nuncios vero atq. refertur ordie: q. sunt: ei: quae: Ter. Sed
 tu ipse haec oia ac multa a pluribus cognos: si Ciceronis scripta a tri-
 primum ei epistolas laetabitur. Memoria primum est signifi-
 cat scriptum est. multa ei talia ornata est resurpant: maxime tamen sig-
 nificacombz: et memoriae taceat: mandata dicens: mandata scriptis:
 mandata litterarum monumentis: idem forte significant. Sed mandata
 memoria aliud sibi velle videtur. f. fallo verbum tantum est apud
 Ciceronem: ut fallit me haec res de: a fallit te spes id est factum
 a deapit.

Missum facere dimittere remissum et ornatum est. nam
 missum hanc rem facio. i. dimitto. Adhuc a i. eadem ac ne das
 haec praele te a quidem pulchritate sunt. na cum ponunt: aut aliud
 dicitur: aut id mente capitur: ut ne audiri quidem. i. no vidi nec au-
 diti. Philosophis studia zero non modo non intermitte: sed ne
 remittat quidem. Remittat namq. philosophiam est remissus
 philosophiam.

Sed ea q. adhibita est diligentia: si quanto plurima pominet: perfectum
 sine copia: qui actus est: et si idem significat videantur: quod
 consuetudinis semp collocatur in calce: et tua virtus laudanda: pro
 laudat est. Probatum enim est magis: quod sit animi iudicio.

Magister dicitur: amare: colere debent. Probataffioes ei
 res homines deentur: obsecant: admirantur. qui culpa: obama:
 facta: tecta sunt: ea fugere: a aspectum debemus. Virtus officij
 futurum laus est. nam habet officium affectionem actionis:

h; in hys quoq; cetero quidam spectandus est. q; si tra. fut: quoz; duo
 ptem aliquā signat: ceterū sit commut: id pfecto debet plerūq; in
 sine collocari: nisi se habuerit quam genis m^o: tunc tū ceterū sit qd
 nūc liquido ac p p r i a u e m e t a f e r e t o : ac potis exemplum ? Ois i adi
 p r e f e n d a m e t u t e a t a : o p a d i l i g e n c i a p o n e n d a e s t . e s t e n i a t a s o l u t e
 a n i m i . o p a c o r p o r e s : d i l i g e n c i a r e t i u q ; c o m p l e c t i t u r . I t e m p l u r i m i
 in t e m . p . i n d u s t r i a l a b o r e t e m p t e p o n e n d i e . A m i c o s c o n s i l i o : i n
 r i b u s : o p e r a a d i u a r e d e l e n t . A l t e r u s h e c o e x e m p l a s u n t : n o n s u t
 p e : s e t r a c o m m o d e a p p e t e n d e : d i u i c i a : s o l u p t a t e s : h o n o r e s . C o m o
 d u a n i m i g r i t . l o c u d e t u r . e i u s s p e c i e s s u n t m u l t a : p u t a q u e m o
 m e m o r a u n d : a t q ; t e m a n i m a q u e q ; h o i e s : e q u i : l e o n e s : h o n o r i c i
 d e n t u r a p p e t e n t . h ; r e t i u q u e s e s e t e s h a b e n t : s i m u l t a s u n t : q d p l u r i m i
 e s t : q u i d e b e t i n s i n e . I t e m h e c o a d a l i a .

Quid loqueris geminatio in quibusdam tam robis infimicis q; ad
 uerba facta uolent: quia id non simul a cur. rot Quisquis p quam
 q; q; q; p h e a q ; . q n t u q n e t : p q n t u s u z . q l q l p q l a u z u t e t p u e z
 u b u d i p u b i a u z . a i d a d u i s d i l i g e n t i . A c c e d i t p a d d i t e a r e f i c i e n t i
 p p l e t u r i d e n s o l e t . n o n d e a c c e s s i o a d d i t i o n i s d e f i g n a t . i g i t a c c e d i t
 a d m e a s m i s e r i a s u o l o z i d e a d d i t u r .

Quid alios dicit: alios ablatio ea sui iungit: a in hys potest
 Refertur: quodmodum spectant: ut consilio tua torquente: tua humanitate
 tuo consilio: a reliqua eiusmodi.

Cetero q; p commiato ornassimum e. rot cetero tibi mea q; hia.
 Cetero tibi grandem pecuniam: nam grande adiectiuū p le hie otat con
 uenit: rot pecuniaz exemplum sup p suum. Sed hic grandior Nestor
 te uideat: uideat q; Nestore antecedat etate. a hic e grandis natu:
 grandissimum natu: significat longeuum hominem atq; admodu seueru.

Et quia de natu mentio facta est: maior natu ornassime significat
 sepiorem: sicut minor natu significat iunocem.

Insup hanc allepida sit interposita nom p in oratione atq; inter
 icata parathesis: rot dedisti ad me: que mea est summa soluptas: sua
 uissimaz lux. Emyes apuicos: nisi fallor: plurimu admittas

Sate uellim ego te; ea namq; amico e confectio: quod mag in
Aeterni causa egros. a ita demu postulatam nam omnem eiusmodi
impasibz assergam. Nec res apud me inceptat: fact
significat ad aures puenit: a notia rei significat.

Nescio hanc tam: ignoto: me p'cat: me fugit: me latet: hinc
rei nescius sum: ignarus sum: hec res scienaa nram fugit.

Hoc resiat: hoc reliqui e ppulchre a magno cu ornatu idem sig
nificat. eopsum est: Oia tibi a natura a fortuna tradit: reliquum
est: restu a laudabiliter uiuas. Rurda est a uulgo dicit a cap
numm adiaur: ornatus sermo est.

Accepi p' audire a cognoscere: puenit de: ut accipi uimocia
quos inuenerit auctor. Accipi homi fama: que certo coadetur adto
re. Accipi mure quos nuna: a qui mittit: affect. Accipi uenas:
quos ab amias plenuq; accipim: a alie idem in q'stibus.

Protonibz actiualibz demonstratis cofundunt oratores adde
se adiacem i hys casibz: qui in se desinunt eap'one causa. ut hysce
hysce hysce: pro hys hys a hys.

Prope p'p'fiao que p'p'mi solet: postp'mit: a significatia ead e
manet: a in quibusdam semp: que sunt meam: team: fecu: nobisui
obisiam: in quibusdam non semp. ut quiam: quatum: quicquam.

Te p'p'et ac p'p'et de idem significat: a sic quibusdam. i. cu quibz:
a i hys possinu ea p'p'fioiu translatio fit: que mo' enuniamur.

Clam plenuq; p'p'fiao est: a nomum p' adubiu. Sz oratores
p'p'fioem totu accipiunt: fur ungar' ablatu. notu P'fianu sentit
fur accusat: qd' p'p'icat' Donat: not d' a me p'fca' e. i. me nescies

Cotam cu accentu in p'ma sillaba p'p'fiao e: a qd' significat
nemo e qui nesciat. cu accentu in tertia sillaba adubium p'p'fioem
num e significans: ut ita dixerim: p'fcaat: quo frequissime docti
na rotundat. ut apud M. Cicerone. Cupio te cu cotam iocari: a co
tam totu loqui. Multa adubia i J. epumia ead in ipis episto
lis pulcherrima sunt: h' hec in p'mis tua: belli: domi. Multa idem i
Q. ut sero: confecto: postremo: modo: falso: maneo: p'p'fioem

utro in eodem episcopo defensionem: haud in frequenti sunt eorum res.
In illa prima inveniuntur. ut dicitur: aut manifesta significatio est. In
duo quod quod est infra modum dei tempus. et nocte per nocte: quod magis no-
mne est. unde die nocturnum dicitur. Nullus nulla nullum nominis per
presertim cum illi est et unum. ut nullus sum: interij: Bas. pu. nulla et
quod non est: et episcopus est. Adque et omnissimum fuerat.

Profecto sum significat adsum: et sece apparet. et sic idem adsum
habet eandem nobis modis omnibus ac temporibus prout se connectit in eadem quoniam
modo posuit significatio. ut ipse michi fuit secundum tunc ralem. ingre-
diend.

Inter nos esse bonum nominis: et licet michi bono modo esse:
utrumque licet atque refertur dicitur: sed id iustitiam magis ostendit et

Perceptio et impedimentum adhibetur per eodem: et tunc frequenter
videtur.

Denotio verbum cum pulcherrimum est: cum papa episcopo
his quod significat et denotio obligat: et denotio sum obligat si-
cut et sepe obnoxius: quod non solum tunc more significat: quod nominis
est: sed etiam denotatum. Collocat apud aliquem beneficium: et alii
aut beneficium facere. ut apud gratos utrosque beneficium collocasti.

Gradusque tibi hanc rem perlatu resurpatur. Et indulgeo

Verbum est sane apertissimum: et splendidi ornatus: quod et tunc unguis:
et ferre significat de operam: atque ita exponit. ut hic nimio somno
indulget. i. nimis dormit. nimio alio indulget. i. nimis comedit. ni-
mio uno indulget. i. nimis bibit. et de reliquis consimili pacto.

Indulgetur est quod concedit: et est Verbum quaedam designans clementiam:
et indulgentem parentem appellamus lemores erga filios ingenio: quod ab
ignosco plurimum differat. Tunc in primo ab rale condita. Et si ignosco:
patro: de denotio: siue excusatum habeo. Ignosco tibi igitur: si quid opere
per gratia admittens sceleris. Indulgeo tunc: ut multa agere ipse non
as: quod ralem discernere diligenter consideratum est. Tunc etiam
tunc et quod tunc in cum eo modo se habent in ordine: ut in eo aliter ab
alio ponat: ut conno sic tunc est: quod ante hanc usque fuit. Tunc mi-
hi tunc: quod nec ignosco nec posco. Tunc in te est dicitur: quan-
tum dicitur solet inesse tunc et ita de reliquis.

Etiam a quibus: aliter autem volentibus ponitur: ut in notum. Et
si solent fuerit boni ratione: a subtilissimis qualiter: dicitur e ad
tunc: Quod est illud: quod est nullus veritas. Et de his factis.

Uel p. cuius particula multas in locis vocatur: et non
nihil sunt ignota: et omni p. n. Tunc quoniam videtur et ex amem:
vel maxime impellit. Uel forte dicitur in frequenter est dicitur
et dicitur hinc res: p. dicitur est eius res significancia: ac vocis
potest dicitur: et omni p. n. et ego dicitur in hinc studio: id est de o
p. n. hinc studio. Uel forte dicitur difficile dicitur: est dicitur in diffi
cili dicitur. Uel forte in dicitur: est forte dicitur: ac dicitur: a dicitur
dicitur in dicitur: a dicitur est epistola dicitur: dicitur dicitur: dicitur
p. n. et frequenter dicitur dicitur. Na aut dicitur magis: p. n.
dicitur: aut dicitur i dicitur. q. n. aut dicitur dicitur: a dicitur
dicitur: dicitur dicitur. Et q. n. dicitur dicitur: dicitur dicitur: dicitur
dicitur q. n. dicitur dicitur dicitur. Nunc dicitur dicitur
dicitur dicitur: quod dicitur sit dicitur significancia: et dicitur
na p. n. dicitur hinc dicitur dicitur dicitur dicitur. a dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur. Et in locis dicitur dicitur nullam dicitur
na dicitur. Et in . n. significancia dicitur. Quod p. n. dicitur a p. n.
na dicitur dicitur dicitur: q. n. dicitur. et dicitur in dicitur: quod dicitur
dicitur. a dicitur in dicitur dicitur dicitur.

Uel forte non solum: quod dicitur dicitur dicitur: super se dicitur: a dicitur
dicitur dicitur dicitur: hinc dicitur in dicitur dicitur dicitur
Uel sic dicitur dicitur dicitur in dicitur dicitur: quod dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur: a dicitur dicitur dicitur
na dicitur. Uel forte dicitur dicitur: et dicitur dicitur dicitur dicitur: dicitur
dicitur dicitur dicitur ac dicitur dicitur dicitur: hinc dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur. et dicitur dicitur dicitur dicitur. Uel forte dicitur dicitur
dicitur dicitur. dicitur. n. dicitur hinc dicitur p. n. dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur a dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur. Uel forte dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur. Na i dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur.

Quod grammata frequenter dicunt: peto a te hanc rem: etiam nec minus
latius dici potest: peto a te hanc rem. id plurimum Cicero in epistolis
quod fuerit. Conficit passiva noscitur etiam: ut: pro eo facta quod
peto: a facta sunt. i. quod peto. et sic in opibus ac in factis: fugore
dolore quod facta: a sic omnis est facta est. atque merore: labore
senio confectus. a de aliis plurimum idem

Ablativus casus non principis solum: sed et nominis aliorum in omnibus
procurantur ponitur: praesertim si qua fuerit significatio temporis. a de prae-
teritis quod manifestum est. ut triginta Octaviano Cesare: pacta est coniunctio
etiam pro: quasi qua respectu signabat Octavianum Cesare a alio. Dionisio
sive Socrus autem genere: gratissima in sacra bella sunt gesta
. i. quo tempore Socrus autem genere: gratissima in sacra bella sunt gesta
a qua quaedam se habent nota. maxime vero si dignitatem atque honorem ex-
hibent: ut Cornelia a Gallia edictibus curulis ante in officio fabu-
la sunt. Quam addit principium epistolae: sed nos prohibent: quod
ad honorabilem omnium partem addi oportet. a ita Sapiens consule per-
mi denique sunt. Sapiens imperatoris causa est numerata. a verum etiam pro

Sicut in grammatis quod octavo generis quicumque casuum cum
possessivis quorum casu plurimum coniungitur. quod a Praetoribus tradit: et
non causa hinc a ceterorum aliorum Meum agrum a. M. Antonij pro-
prietas sunt. Tuo amicus ac factus gratificatus. Tui imperatorem se-
cure a comitatum. O noster a factus amicus. Sua ille confidit a
sua prudentia. Atque ita figuratur constructio in omnibus posses-
sivis. hinc octaviani illud: Praesidio meo: atque hospitium idem
periculum inspicendum sit.

Quintilianus discretiois seu abundantiae cuiusdam gratia solet addi cum
genitivus possessoris a nominis possessivus suus. Ut suus est. C. Ce-
saris meo: id est eius meo a non alterius. Suus Ciceronis filius hinc
testamento ostendit est. Suus et ipse quod Praetorianus exponit ad disce-
tionem eius: qui faciendum leges suas non est: id est sub potestate patris
legidum non est. Sed autem pro coniunctivis pro accipiatur: quod ipsum
apud viros etiam eloquentissimos frequens est.

Die quarta: ut Nonius in xcellis testis est a die quarta: nō idē
significat: s; masculino genere p̄sentū designatur sp̄s . feminino .
fudiz quod roduffissimi carne aliter p̄culant: ut sic die quarta pro
eo quod aliter nudusquatus dē: nudusquatus: a iādem de al. is .

Eua causa sua: a cui eā sua: ne p̄ter dōz ac doctoz cōfr: i tu
dianz aliquid offia m̄: int̄ se se hūd mediocrit̄ discernitur. Nā cui
eā ante dīam: si qd ei ad quoz sermonem rōam: p̄ficiam̄. ut cui
eā ad dīam casta p̄fectus sum: qd ē tuendi cui grā . S; a. a cā
am̄ sua: ut ita dīam: cōceptuē aliquid alter p̄ficiam̄. ut sua
eā fūe cui am̄ egi . Et quia aliquid de hīs: que ad possessionē spe
tant: locū sunt: hūd ab te fuerat differenciā eam̄ p̄fecte i mediū:
que int̄ grādis est p̄mīam̄ a possessui mei: tui: fui: nēi: a rōi: quā
tamen Pascian̄ p̄lādetante attingit . Mox nāq; eadem ē: at uis
sp̄a longe diuisa: am̄ grādis p̄mīam̄ simplicem significat possessionē
possessui tuo duplicem ut mei amicus ē. i. meus amicus . s; mei
fili amicus duplicem habet possessionē: alteram nāc in sibo: al. eam̄
fili in am̄: qd eo subiam̄: ne am̄ am̄tu inquit: dōz rōm̄
ignocent̄ ipam̄: atq; in eoz que p̄ia iprudentes rōam̄ . S; isti
sua p̄sequunt̄ . Hec res michi in mentē venit: dē a cū genūdo
hūd res michi in nōam̄ venit. nec michi ante est: an p̄ nōiā grādis
ad p̄fū sit. rōam̄ tuo nō solū p̄de: s; a . M. Cetero rōam̄
Orationes sic a p̄de p̄sepe a p̄sentib; cepit rōam̄ p̄ p̄sentis: nō
nūq; a p̄ futūre: ut id quidē m̄to rōam̄ . s; e q̄tuo hūd rōam̄
sit: nisi forte in p̄ dōz: qd futūra t̄p̄is ē: p̄sentā loco nē p̄sentis
accipiam̄ . S; multa que sup hīs dia possunt: in aliud p̄dā cepit
seuam̄ . Similis a plen̄ nōia: quoz p̄us a dat̄ ungit̄: p̄f
terius eā ablat̄: orationes ut plurimū ac fore semp̄ genūdo conū
grā: ut similes ep̄ tuoz maior dignitatis: officij plen̄: nōm̄ rō s; p̄
p̄tuo p̄feruntur am̄ supiorib; casib; .

Supernumero maioris significat causa uel ornatiū ipadim̄
substantia ungit̄: qd Cetero officio sepe solebat: q̄le ē illud Cetero rō
ip̄e sic . a alio i loco scilicet ad sibi Officio a labor: ut opollas .

Dicitur in speculo. Cauda vultus. prout dicitur in libro. et
 similia pulchra dicuntur: atque sicut absolute ipse dicitur dicitur
 et sibi adiunguntur. Ita transita et sicut nomen non solum pro gra
 madam more: sed etiam per eorum consuetudine absolute profertur: profertur
 sed si qua sui passio cum autem ipse significatur. quada sit amo: lu
 gre: nudo: memo. que tunc transita sunt: tunc absolute profertur.

Que in hanc dicitur nota: non tunc sicut dicitur significatur: quod
 plene arbitratum: quod abundantiam quidem potius ac abundantiam. et
 gloriositas: et tunc gloriositas similes: quod abunde sese dicitur et
 ferens. que opinione ab abundantiam ac abundantiam hanc etiam et hanc
 nisi abundans: tunc hanc sicut abundans. Nam et abundans alios. N.
 Cuius prolixissimus dicitur op sicut hanc dicitur abundantiam: locutus
 dicitur dicitur quod longo etiam abundantiam in more: et tunc hanc etiam
 tunc more nobis. Fecit tunc tunc more angis et abundans in
 pulcherrima est: et significat sicut abundans ac abundantiam: et tunc hanc
 nota fecit: tunc fecit sapientia: non mea melius fecit.

Ceterum sicut refertur atque frequenter in epistola refertur
 Nam sicut de hac de re ceterum: est tunc significat hanc tunc. et se
 piffid etiam me de tua abundantiam facit ceterum.

Vobis etiam abundantiam significatur: plurimum abundantiam habet
 et bene hoc tunc se habet: quod est fecit: et ita dicitur: sicut bene hoc tunc
 et ita bene habet me: et cum plurimum bene me habens tunc tunc. et ad
 tunc abundantiam sicut ei dicitur inquit: quod est mala.

Dicitur in speculo sicut tunc tunc abundantiam refertur
 et scriptum sicut ad abundantiam dicitur: quod est fecit dicitur sicut
 et alia. Tu ad eos tunc tunc es: quasi ita dicitur. Ceterum est abun
 dantiam profertur: dicitur abundans profertur. Plurimum in cyprum tunc
 tunc est: sicut inquit dicitur in cyprum: quod idcirco ita epistolam
 quod in spe navigat: is tunc tunc: is solum cum locum significat
 tunc profertur. is tunc tunc dicitur quod calorem designat. et tunc
 abundans. Ceterum sicut abundans. et in asiam tunc. Ceterum ad prop
 sicut tunc dicitur est.

illa igitur mediocritas que a rectoribus passivis mandant. & passivis
quorum exponi debent. nec aut insonis animi? & multatibus non est: id
est multum a punia no debet. Sentes accusandi sunt. i. accusari de
sunt. Ut singulofus tendens e in accusat: conuendus i iudicā
a alia rebus exponātur: nec sup dicitur. Nec tñ negatur qñ eadē
tem pūcipio: alia q̄ tūo fit. Itz ea nos modo psequim' in p̄fentā
antij: que uenustus eloquij reddent.

Quid tepeto: nōne pulchre ponit: si quid ei accesserit: neq; ac
auficū solū casus: s; a ablatū: nec tepeto hāc te memoria: q̄ n̄
tēno memoria significat: nec p̄mūā epistimāt: s; p̄ ad memoria tō
lūco: remissio: a q̄i oblatōni tādica tursum inuestigo memoria.
Ite nos rē ubi curāssit potestim: qñ eodem a ueteres eloquēssi
frequent rōsi sunt. Tūc illud Cicēssis in libro de oratore. Cōgī
tūā mīdā a memoria hācā tepetenti: a Aferant a Memō accu
satus tabulo plebis: q̄ ab Antiocho p̄amā accepisset: cōmodissimē
eo hācō rōsus: memoria inquit: quātes tepeto hūc diē hōdiernū esse
quo Mānūelē p̄mū inimicissimū hūc ip̄o nīa in tēra asera: a
p̄amū nobis ac uictōriā p̄pī inseparālem. Itz captus ingēnā tō
lūpōtā longius in aserā hācā referendis p̄gressus sum. Quid
ob tēp ad nōstā instrūctū se referat omāo.

Optimū factū fuerat: ne ijsdem aut modis orōnis: aut hēctis
retinere. a q̄ in iāo dīp̄m: rōna p̄amū p̄lāt oō: a si uelūā qui
hūctā p̄lōfalsis aspergiat. nec p̄ mou diē obit: mouē aspede: anī
mā asperit: nīa decede: ul' excede nīa: a tūm asserit: nīa defungi:
tēbz hūānis excede: ex nīa migraē: tē defere hūā: epit de nīa:
mouē obit: tēct: ocide: q̄sil inq;. Et itē p̄ uīe: uīe uīa: uīam;
asē: tēpē ocide. a ne singlāam aīa asperiat: illud q̄q; hoc in lōco
nōdūctē sit: q̄ si aut sōpē dīant lūto hūā: pugno pugna: seruo
feruētis: tōleo tōlorē: a sumilia: iā a intertū nīo uīam: uīo soli
q̄m seu mīfēct rōtā: nec si quis dīp̄m. qui expeditam uīctam sue
tūc confectā: Itz uīent hūctam atq; uīctālem uīctam. a qui p̄ctū
tūm uīctam uīctant: comp̄ssimū p̄amūbus uīctant.

Et quid de ceteris dicimus: omnia enim modis: id ipsam de singularibus per
alios intelligenda sunt. ut per oes: ergo: pro: obsecro: obtestor. per quasi pe-
ne: ferre: fere. et alia cum ipse coniecta. Id genus per eius gene-
rus: quae ferre simile nomen exprimit: pulchre et resister de. multa sunt id
genus motus. de multis id genus verbis loquitur: quod est filiis: et ita
in alijs.

Ex sententia quasi fecerit sollicitudinis: et proferre. ut ges-
ta res est ex sententia: quod est per optatum. et id ubi avertit ex sententia
et multis in locis profertur. Inferte inveniuntur: quasi inveniuntur facere.
Maus inferte aliam: est aliquam pulchre. Impitum in quinque facit
est ferre cum impitum quoniam: et quasi in advenit: et ita.

Dare veniam pulcherrimum est ignorare: et locum amovere.
Ab inopetans huius te amant. a tenis amos: a pulchro a primis etatis.
temporibus: a tenis: ut greca dicunt igniculis: a curandis ipse amiaque
mihi teum est a huius. Invenit etas pulcherrime adolescentiam significat.

Inter sed: optas atque ipse amos et ferre a fecerit a fuerit a fuerit a fuerit
fuit sedus componere. ut prope ita seu passum sedus: est officium
et compositum. Est mihi nomen Sapiom: Sapiom cognom.
Maano fuit. cui Dago Luciano nomen erat. et sic de alijs deo passu pu-
fuerit dicitur: ac pulcherrime que eorum et alijs huius modis dicitur. huius ferre.
quandis motus superiores apud eloquentes et doctos viros inveniuntur.

Cum tantum robur huius ostende: et quod in ore populi est: totum
et impersonali ferre: ut personali verbo avertit: et nomen de. et ut pro-
nim. exempla sunt huiusmodi. Na ferres ut avertit: fuda debemus
ante transire. et item: na ita ferre: ut nunc huius sit fides. ita mi-
nime avertit: quod de amulciant de gradu etia. Nonnumquam et ita
dicunt: noctem super media vigilam: quod est altera media noctem.
Idem et Sertius ipse testatur: et quidam testatur quod prolat auctoritas.

Cetera ferrens cum tecto: est respondeo ubi: sic a tecto quia iter est ubi
occurrit. huius hoc huius in frequenter usu occurrere invenies. Maas magis
aucta: et gloria ac laudis ferrens: et plerumque ab unguis: ut maas in
tecto esto. idem a poeta usurpat a ferrens huius: et advenit occurrere
ipse qui ferrens ut multa avertit: et tunc: a ferrens deducit est.

Quasiens etiam complenda sunt sine generis seu loci:
 gentile ac patrum nomen effingunt. quod qui seors effecit: fortasse
 hanc latine locum sit: sed illapide penitus atque indecori. nec qui fuerit
 a Strucis sit: non de Strucis dicendus: sed si inculcatus est
 non de asenis: sed asenianus. non de Clusio: sed clusius. atque in ge-
 neribus a familiaribus non de cuiuslibet uicinis: nec multa: sed inde nomen
 effingunt. nec non de Strucis: sed Strucis. non de Strucis: sed
 Strucis. non de Strucis: sed Strucis. non de Strucis: sed Strucis.
 qua quidem ad id modo affertur sit: quod Plinius ipse ait: quod di-
 nationes finibus non habent regibus: sed quae immutatae non ipsis aut
 eorum partibus sit a cetero cetera a cetero dicit: a quo nos Romae dicit
 dicit Strucis Romae. quos nos Carthagenenses: illi archonios
 sed in eis in eis: atque os: quae ad loca pertinent: frequenter in eis
 comae sunt. nec albanensis: ceremonensis: clusinus: loedemonius:
 michelensis: thebensis: corinthius: syracusanus: cyprianus: atpinus
 a facinus: illi quoque sunt eorumdem nominum epici: sed hi frequenter
 non celebrantur quod idem a in quibus aliis sit: quae neque a generis
 uicibus stant: neque loci: nec Ceremonensis est: predictus.
 Hercules Platonis Gigas: Thucydides gregius: quae omnia a propriis
 facta sunt atque originem tenent. sed si alia haec de eis dicit possunt in
 ipse cogitatione complectere.

Contra haec ut opus ac summa dicit. praefatum si difficultas sit
 a cetero: quod modo Cicero sepius notatur. nec de praefato cetero. Magni
 est a cetero. cetero bene conam: a Strucis si quid studiosus effec-
 tum sunt. Eadem occasio pulcherrime inquitur. desidero de pulcherrime
 positum. Nam cum desiderium sit absentium rerum: sepius dicitur
 desidero amorem suum: id est tu non me amas. desidero prudentiam
 suam: quasi sis insipiens. a ita de aliis.

Complector praediffusum est atque orationum dicitur: praefatum
 deo aliquibus additis haec omnia: nec de amore atque benevolentia complec-
 tor: quod est de amo. Cogitatione complector: quod est cogito: a id est ad
 sic complector tu: est facultas sequor: a est tui ipius.

Illud ignorandi non est: q̄ quædam modis ab omni verbo
sicut perit: quando nobis eo op̄ foret: ut cantado n̄p̄t̄ anguis
est. n. ut ait Iheronimus: dū cantat. a alio in loco actus dicitur ē: ut
cantado tu illu n̄p̄is. i. dū cāns. Id effice cantois atq̄ resurpat̄ q̄ant

Dicitur nōnulli: n̄l̄ itatasse s̄ds̄ dicitur quato p̄or: a quatu
p̄or: a sic de ceteris. s̄ magna ē d̄a. ut. M. Marco testis ē. n̄
quato p̄or locū significat: a tres ante factos: quatu uo p̄or sig
nificant temp̄. Caus̄ q̄ diligēt. ne p̄p̄tam h̄is rotas tōibz: ne q̄
contā d̄eoz atq̄ eloquāam motū q̄suetudinēq̄ faciām: qua tantū
consul ac t̄io consul non idem significant.

S̄ ne plura iā se
quit: n̄ isti mō p̄ne huiusmodi p̄epi solent: Id t̄is m̄moria: q̄
nō t̄is esse: s̄ tua dia: q̄ tū P̄o. Iustus affirmat: cum. P. Te
tenet p̄p̄olat. ait. n. Rur se contābat. q̄ob̄is siqua iā rel̄q̄ sunt:
p̄uis expediant. N̄ cum p̄ q̄siadis epl̄is: h̄c p̄assim̄ attest̄
si salutatoris formalē a kal̄az: idū: nonazq̄ ob̄serua om̄i p̄is
focam: iure h̄ic p̄o inf̄itūto finem ac modum s̄a uen̄.

Wale q̄ ac Salus Verba. M. Maronis et om̄i doctissim̄z h̄ia
idem significare uidentur: quibz nos abas in salutando: abas i ape
tando rotat: eo q̄ et ueracianū illud ē. Waleat qui inter nos diffi
dum quāt. ac mortuus ē et qui mortuum in x̄ decessit: quibz m̄b
lam h̄uis l̄as salutem op̄at̄ possid̄: nōnumq̄ reale dicitur: a de
ceteris ip̄i quoniam idem idem Verbu p̄ more dicitur: q̄i n̄l̄ ap̄l̄
ē uicibz cū mortuus fut̄ū eāt: et i p̄p̄tū ab eo iā aspectu discere
rent. n̄ neq̄ uolent illi: neq̄ salui esse possunt. ob eādem rem ad
dicit nōnulli bene aduertim̄ saluaret us: a si qua sunt eiusdem modi
significans: Remanem in ep̄istolis ip̄is. Plurimq̄ eum ad am̄
eos m̄m̄d̄ reale in suis dicitur q̄suerim̄ absq̄ ulla aduert̄ij accessi
one: p̄inde atq̄ a i eis uita salutē: ac salutem ep̄op̄am. Quid q̄
reale si querat. quo de p̄ato utendū sit noski: p̄ saluo autem nos dicit
n̄ saluē dico: a quē salutem cupim̄ dat̄ casui ap̄assim̄ p̄suerim̄:
ut uale a Cesari die salutē Alia q̄z ent salutadi uicō. ut uale Sapi
entem saluere quod est Sapienem salua.

Nam is modus unquam quantam deficiat. et per antiquorum consuetudinem istiusmodi in alium transit ut Iulio et Iuliano. .i. kalendas Iulio et grande per grande: quod non alij ex nostra parte dicunt multo quidem ornatus vel magno nomine vel magno nomine. Quarta autem cuiusque mensis diem solent intelligi kalendas. nomine idibus notantur neque quod ille sibi dicitur: appellatione sic quibus est. sed quod factis singulorum mensium dies ab eis annotationem accipiunt. Quia ob rem intelligitur in primis esse primos cuiusque mensis dies kalendas appellacione notari: secundum quos nona et dies observantur. et in alijs quidem mensibus septa hinc: Martio: Maio: Julio: Octobri. In alijs autem quarta. Ianuario: februario: Aprili: Junio: Augusto: Septembri: Novembri: et Decembri. et quod omnes huiusmodi dies: qui inter kalendas et nonas intercesserunt: nona cognovimus mutacione censentur. et a numerum memorantur: ac nonas ipsas. et kalendas ablativum casu observantur: hinc accusativum. Sed in numerantur et proferuntur notantur ordine: et nona diem commemorantur. Ut nomine epactis per dies octo dies. idque in quod mense: similitudinem a iduum cognovimus significat: sed per rationem: tu ordine: tu commemoracionis. reliquas vero eius mensis quot fuerint dies kalendas appellacione notantur. que factum ac prima sit mensis neque ordine: neque commemoracionis ratione univocata. atque id omne quod pro illustrandis est. autem annotationem uno ac trigesimo die consistit.

Prima itaque dies kalende erant Martij.

Secunda Septimo nonas martij. Tercia Quinto nonas martij. Quarta Quarto nonas martij. Quinta Tercio nonas martij. Sexta non fecundo nonas dicitur. sed pridie nonas: et ita in idibus atque kalendis.

Septima die Nonas erant martij. Octava Octavo idus martij. Nona Septimo idus martij.

Decima Septo idus martij. Undecima Quarto idus martij. Duodecima Quarto idus martij.

Tridecima Tercio idus martij. Quarta decima Pradie idus martij. Quinta decima die Idus erant martij.

Septidecima a septidecima kalendas apertus: quoniam in mensis primis quibus.

